

βιγλάρω, βιγλάρω Κεφαλλ. βιγλάρω Ἄνδρ. Νάξ. Χαλκ. κ.ά.) Σίφν. — Λεξ. Ἡπίτ. Μ'Εγκυκλ. Πρω. Δημητρ. βιγλέρω Κρήτ. Παρατατ. ἐβιγλιάρωζα Κεφαλλ. ἡβιγλιάρωζα Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίγλα.

1) Παρατηρῶ μακράν, περισκοπῶ, φυλάττω ἐνθ' ἄν. Συνών. βιγλεύω, βιγλίζω 2. 2) Παραμονεύω Κεφαλλ. — Λεξ. Ἡπίτ.: Ἐβιγλιάρωζε τὸ λαγὸν ἀπάνου 'ς τὴν ὥρα τοῦ θ' ἀνεβῆ 'ς τὸ σκαλί γὰρ νὰ τοῦ ρίξῃ Κεφαλλ. Πβ. βιγλιάρωζω 2.

βιγλάτωρας ὁ, Ἄνδρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σίφν. κ.ά. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. βιγλάτωρας Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ.ά.

Τὸ μεσν. οὐσ. βιγλάτωρας, ὃ ἐκ τοῦ Λατιν. *vigilator*.

Βιγλάρις, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἐγὼ γὰρ τὴν πολυγαπῶ τρεῖς βίγλες θενὰ βάλω,

τρεῖς βίγλες, τρεῖς βιγλάτωρες καὶ τρεῖς ἀδρειωμένους
Σωζόπ.

Κὶ ἀπουκοιμάει τοὺς πιθιρούς, κοιμάει τοὺς βιγλατόρους
Μακεδ.

βιγλατόρι τό, ἀμάρτ. βιγλατοῦρι Αἴγιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βιγλάτωρας.

Βίγλα 1, ὃ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Βιγλατόρια τὰ, Πελοπν. (Γύθ.) Βιγλατοῦρι Εὐβ. (Ὁξύλιθ.)

βιγλεύω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίγλα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Βιγλίζω 2, ὃ ἰδ.

βιγλῆς ὁ, Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίγλα καὶ τῆς καταλ. -ῆς.

Ὁ παρατηρῶν μὲ ἀνοικτὸν στόμα, ὃ χάσκων. Συνών. χάσκας, χάχας. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βιγλῆς καὶ ὡς ἐπών. Κεφαλλ.

βιγλιάρω ἀμάρτ. βιγλιάρω Λέσβ. σβιγλιάρω Πελοπν. (Γέρμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίγλα, παρ' ὃ καὶ σβίγλα.

1) Παρατηρῶ, βλέπω Λέσβ. Συνών. βιγλίζω 5.

2) Σκοπεύω Πελοπν. (Γέρμ.): Σβιγλιάρω τὸ πουλλί. Πβ. βιγλάρω 2.

βιγλιάρης ὁ, Πελοπν. (Γορτυν. κ.ά.) — ΓΒλαχογιάνν. Τὰ πρῶτα ταχυδρ. 40 βιγλιάρης Πελοπν. Πληθ. βιγλιάραιοι Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίγλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

1) Φρουρὸς σκοπιᾶς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Σαράντα βίγλες ἔβγαλε κ' ἐξήντα βιγλιαράιους,

κάνεις δὲν τὸν ἀγροίκησεν ἀπὸ τοὺς βιγλιαράιους

Γορτυν. Συνών. βιγλάρις, βιγλάτωρας. 2) Φύλαξ τῶν ἐνδυμάτων τῶν ἀλιευόντων ἐγγέλεις Πελοπν.

βιγλίζω πολλαχ. βιγλίζου Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Λέσβ. (Πάμφιλ. κ.ά.) Μακεδ. (Καστορ. Κόνιτς. κ.ά.) Σάμ. Σκιάθ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Καλοσκοπ. Λαμ.) βιγλίζω Αἴγιν. Βιθυν. Κεφαλλ. Πελοπν. (Κορινθ. Μάν.) Προπ. (Κούταλ.) Σαλαμ. βιγλίζου Μακεδ. (Καστορ. Χαλκιδ.) βιγλίζ-ζω Σύμ. βιγλίζω Πόντ. (Κερασ.) βικλίζω Μεγίστ. βιγλίζω Πόντ. (Κερασ.) βουγλίζου Σαμοθρ. βιγλίζου Θράκ. Μακεδ. (Βέρ.) βιγλῶ Ἀδραμ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Ἡπ. Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Νάουσι.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. βιγλάω Ἡπ. Πελοπν. (Λάστ.) Στερελλ. (Δεσφ.) — Λεξ.

Ἡπίτ. Πρω. βιγλάω Β. Εὐβ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) βιλάου Εὐβ. (Στρόπον.) δικλῶ Κύπρ.

Τὸ μεσν. βιγλίζω. Διὰ τὸ δ τοῦ τύπ. δικλῶ ἰδ. ὅμοια παραδείγματα εἰς τὸ γράμμα β 6.

1) Κωμάζω νύκτωρ περὶ τὴν οἰκίαν ἐρωμένης Προπ. (Κούταλ.) 2) Ἀφ' ὑψηλοῦ παρατηρῶ, κατοπτρεύω τὰ πέριξ πολλαχ.: Ἀπὸ τοῦτ' τ' ραχούλλα βιγλίζου κατ' οὐλα τὰ μέρ' Αἰτωλ. || Ἄσμ.

Ἐβγα, μωρὲ Βλαχόπουλλο, 'ς τὴ βίγλα βίγλισέ τους

πολλαχ. Συνών. βιγλάρω 1, βιγλεύω. β) Παρα-

τηρῶ μὲ ἡμικλείστους ὀφθαλμοὺς λόγφ μυωπίας, καμμύω πολλαχ.: Αὐτὸ τὸ παιδί βιγλίζει. 3) Ἐπιβλέπω, ἐποπτεύω,

φυλάττω Θράκ. Σαλαμ. Χίος: Βιγλίζω τὸ σπῖτι - τὸ χωράφι

κττ. Χίος. 4) Κατασκοπεύω, παραμονεύω, κρυφοκοι-

τάζω πολλαχ.: Ὅπου πάω μὲ βιγλίζει Βιθυν. Τὸν βίγλισα

ἀπὸ τὴν τρυπα τοῦ κλειδιοῦ Θεσσαλον. || Ἄσμ.

Ἡ μάνα της ἐβίγλιζεν ἀπὸ τὸ παναθύρι

Ρόδ.

Κὶ ὁ Χάρως τὸν ἐβίγλιζεν ἀπὸ ψηλὴ βιγλίτσα

Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Κὶ ὁ δρᾶκος τὸν ἐβίγλισεν ἀπὸ ψηλὸ μουράκι

Κρήτ.

Δύο τὸν ἐβιγλίζανε ἀπ' ὦραιο παραθύρι

Ρόδ.

Οἱ κλέφτες τὸν ἐβίγλιζαν ἀπὸ τὸ καραούλι

Εὐβ. (Κάρυστ.) Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Ἐπαιν. γυναικ. στ. 611

(ἐκδ. ΚΚGrumbacher) «βιγλίζουν μέσα ἀπὸ τὰ παραθύρια».

5) Παρατηρῶ, βλέπω ἀπλῶς πολλαχ.: Αὐτὸς βιγλάει τοῖς ὁμορφες πολλαχ. Τὸν ἐβίγλισε (τὸν διέκρινε μεταξὺ ἄλλων) Λακων. Ἐν βικλίζω (δὲν δύναμαι νὰ διακρίνω) Μεγίστ. Δίκλα 'ποδῶ κατὶ νὰ σοῦ πῶ Κύπρ. Βίλα κατὰ δῶ Στρόπον. Μέσ' 'ς τὰ μάτια β'λειῶντι αὐτόθ. || Αἰνιγμ. Τέσσε- ρεις στέκονσι, δύο βιγλίζουσι, ἕνας σκάβει (ὁ χοῖρος) Μάν. || Ἄσμ.

Χρυσὸν ὑγρὸν ἐβίγλιζα 'ς τὴν ἀργυρῇ του κούνια

Ἡπ.

Γιὰ νὰ 'γλεπα, νὰ βίγλιζα 'ς τὸ ρῆγα π' ἀρμενίζε

αὐτόθ.

Νὰ 'μουν πετρίτης 'ς τὰ βουνά, νὰ 'μουν ἀστὸς τοῦ κάμπους,

νὰ βίγλιζα τὸ Χάροντα πούθενε νὰ διαβαίην

Κεφαλλ.

Ὁ κῆρ - βορεῶς ὁ δροσερὸς βιγλίζει, δὲν κοιμάται,

βιγλίζει τὴν πολυγαπῶ πῶς στρώνει, πῶς κοιμάται

Βιθυν.

Δικλᾶ 'ποτσεῖ, δικλᾶ 'ποδά, θωρεῖ ἕναν περιβόλιν

Κύπρ. Συνών. βιγλιάρω 1. 6) Στρέφω τὸ βλέμμα

Κύπρ.: Ἄσμ.

Ἀντὰν νὰ μπῇ 'ς τὴν ἐκκλησιὰν τῶν νὰ σταθῇ 'ς τὸ σκάμνον

τῶν νὰ δικλίση νὰ μὲ δῇ, οὐλον τὸν νοῦν μου χάνω.

Δίκλισε δὲς τὸν οὐρανὸν τῶ 'ν δῆς μαῦρον ἀστέριν,

πίστεψε πῶς θὰ σ' ἀρνηθῶ, παντοτινὸν μου ταῖριν.

βίγλισμα τό, πολλαχ. δίκλισμαν Κύπρ. δίκλημαν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βιγλίζω.

1) Ἐπαγρύπνησις, κατόπτεισις πολλαχ. 2) Στροφή

τοῦ βλέμματος πρὸς τι σημεῖον, παρατήρησις Κύπρ. 3)

Βλέμμα Κύπρ.

βιγλίτσα ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίγλα καὶ τῆς καταλ. -ίτσα κατὰ τύπον ὑποκορ.

Βίγλα 1, ὃ ἰδ.: Ἄσμ.

Κὶ ὁ Χάρως τὸν ἐβίγλιζεν ἀπὸ ψηλὴ βιγλίτσα.

